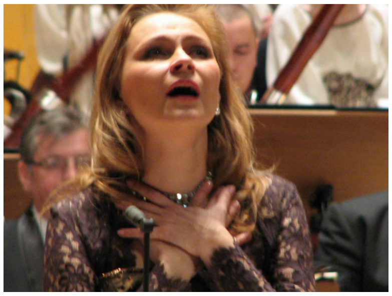
„Werther" prin excelența Ruxandrei Donose

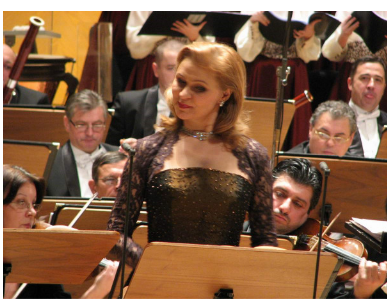
(Costin Popa – 1 februarie 2012)

Desele apariții bucureștene ale renumitei mezzosoprane Ruxandra Donose nu mai surprind pe nimeni, dragostea artistei pentru publicul românesc este cunoscută. Prezențele ei sunt așteptate cu frenezie și aduc în săli, „pe viu", parfumul marilor interpretări din celebrele auditoriumuri ale lumii. În recitaluri de lieduri, concerte lirice, opere în concert, în spectacole (mai demult), numele Ruxandrei Donose a constituit întotdeauna garanția excelenței.

Spre finele lunii ianuarie, Formațiile Muzicale ale Societății Române de Radiodifuziune au programat în Studioul „Mihail Jora" versiunea concertantă a operei „Werther" de Massenet, opus pretențios prin rigorile stilistice, prin atmosfera poetică și totodată tragică, prin tulburătoarele conflicte sufletești. O partitură în care dificultatea țesăturilor vocale ale eroilor principali se suprapune rafinamentului și redării răscolitoarelor trăiri.

Pentru Ruxandra Donose, Charlotte este unul din rolurile-autograf, în care își cântă glasul cald și învăluitor rezonant printre complexe meandre de spirit. Visătoare, copilăroasă și calină la început, apoi sfâșiată de amintiri (celebrele arii din actul al III-lea), captivă unei iubiri imposibile, distrusă de sfârșitul dramatic al lui Werther, Ruxandra Donose a ales o construcție graduală, inteligent forjată, în care s-a dăruit cu maximum de expresivitate în ultimele două acte. Sensibilitatea, subtilitățile și frazarea impecabilă în teritoriul muzicii franceze arată o dată în plus versatilitatea artistei, renumită prin abordări de la baroc la belcanto, de la romantism la operele contemporane. Fără îndoială, este una dintre mezzosopranele lirice care dețin secretul

Surpriza serii a fost prestația lui Hector Lopez în rolul titular. De câtăva vreme, tenorul se află într-o ascensiune a pregătirii din unghi tehnic, împlinit cu bune rezultate sonore. Faptul se vede și din abordările de noi roluri, mai solicitante, mai complexe. Practic siguranța emisiei a crescut, notele acute sunt la locurile lor, chiar până la extremul Do, accentele pline de patos dau expansivitate frazelor. Preocuparea pentru plasamentul de sunet îl îndepărtează de la colorizări mai expresive, de pildă de la observarea simțului poetic cu care Werther este impregnat (prima arie „O nature, pleine de grâce"), deși tenorul încearcă moliciuni de sunet și timide mezzevoci în actele al III-lea și al IV-lea. Cheia elegiei stă și în perfecționarea legato-ului. Aria-șlagăr „Pourquoi me réveiller" a fost bine interpretată, o demonstrație că Hector Lopez se află pe un drum bun, ce-i va desăvârși creațiile, cu condiția selectării și studierii lor atente, inclusiv ca profil caracterologic.

Hector Lopez, Ruxandra Donose

Irina Iordăchescu

Ionuț Pascu, Hector Lopez

Cu timbralitate impunătoare a cântat baritonul Ionuț Pascu (Albert) iar soprana Irina Iordăchescu a fost o Sophie cu grațioase lejerități în pagina „Tout le monde est joyeux!”. În alte roluri, au fost distribuiți Orest Pîslariu Ranghilof (Le Bailli), Lucian Corchiș (Schmidt), Florin Simionca (Johann), Nicolae Simonov (Brühlmann), Eugenia Grațiela Neagu (Kätchen). Corul de Copii Radio a fost dirijat de Voicu Popescu.

Bagheta a revenit celui mai prolific tânăr dirijor român, Tiberiu Soare, la pupitrul Orchestrei Naționale Radio. Apetența sa pentru un repertoriu vast - concertant, cameral și operistic - este evidentă. De la preclasic la modern, trecând prin belcantoul romantic și verism, artistul vădește muzicalitate debordantă, ușurință a implicării, calități prin care asimilările stilistice diverse se fac cu bună știință a profesiunii. Are nerv și autoritate, gestica este cuprinzătoare iar tempii îi arată înclinarea pentru opera ca spectacol. Ca pe oricare tânăr, efervescența și energia îl duc, câteodată, către sonorități excesive în tutti orchestral și, mai ales, către survolarea texturilor de la prea mari înălțimi. Cum este firesc, aprofundările vor veni odată cu maturizarea artistică. Tiberiu Soare este deja o confirmare cu experiență în curs de acumulare.

„Werther” concertant la București a stat sub semnul măiestriei Ruxandrei Donose. O așteptăm cât mai curând și pe scena Operei Naționale.